

Sentencja

Artykuł 13 pkt 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych w związku z art. 14 pkt 2 lit. a) tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że poszkodowany, któremu przysługuje prawo do wytoczenia powództwa bezpośrednio przeciwko ubezpieczycielowi sprawcy poniesionej przez niego szkody, nie jest związany klauzulą prorogacyjną uzgodnioną pomiędzy tymże ubezpieczycielem a tymże sprawcą szkody.

(¹) Dz.U. C 314 z 29.8.2016.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 13 lipca 2017 r. – Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-388/16) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wyrok trybunału stwierdzający uchybienie — Niewykonanie — Artykuł 260 ust. 2 TFUE — Kary pieniężne — Ryczałt)

(2017/C 293/14)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Nicolae i S. Pardo Quintillán, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: M. A. Sampol Pucurull i A. Rubio González, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Nie podejmując do dnia, w którym upływał termin wyznaczony w wezwaniu do usunięcia uchybienia skierowanym przez Komisję Europejską, a mianowicie dnia 20 września 2015 r., środków zapewniających wykonanie wyroku z dnia 11 grudnia 2014 r. Komisja/Hiszpania (C-576/13, niepublikowany, EU:C:2014:2430), Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 260 ust. 1 TFUE.
- 2) Zasądza się zapłatę przez Królestwo Hiszpanii ryczałtu w wysokości 3 mln EUR na rzecz Komisji.
- 3) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 314 z 29.8.2016.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Bayerische Motoren Werke AG/Acacia Srl

(Sprawa C-433/16) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Jurysdykcja w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Własność intelektualna — Wzory wspólnotowe — Rozporządzenie (WE) nr 6/2002 — Artykuły 81 i 82 — Powództwo o stwierdzenie braku naruszenia — Właściwość sądów w sprawach wzorów wspólnotowych państwa członkowskiego, na którego terytorium pozwany ma miejsce zamieszkania)

(2017/C 293/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bayerische Motoren Werke AG

Strona pozwana: Acacia Srl

Sentencja

- 1) Wykładni art. 24 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy dokonywać w ten sposób, że zarzutu dotyczącego braku jurysdykcji sądu, przed który wytoczono powództwo, podniesionego w pierwszym piśmie procesowym pozwanego pomocniczo w stosunku do innych zarzutów proceduralnych przedstawionych w tym samym piśmie, nie można uznać za przyjęcie jurysdykcji sądu, przed który wytoczono powództwo, i w związku z tym zarzut ten nie prowadzi do uzyskania jurysdykcji na mocy tego przepisu.
- 2) Wykładni art. 82 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych należy dokonywać w ten sposób, że powództwa o stwierdzenie braku naruszenia wzorów wspólnotowych, o których mowa w art. 81 lit. b) tego rozporządzenia, w sytuacji gdy pozwany ma miejsce zamieszkania w państwie członkowskim Unii Europejskiej, mogą być wytaczane jedynie przed sądami w sprawach wzorów wspólnotowych w tym państwie członkowskim, chyba że dochodzi do uzyskania jurysdykcji w rozumieniu art. 23 lub 24 rozporządzenia nr 44/2001 oraz z zastrzeżeniem wypadków zawisłości sporu i powiązania spraw, o których mowa w tych rozporządzeniach.
- 3) Norma jurysdykcyjna wyrażona w art. 5 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001 nie znajduje zastosowania do powództw o stwierdzenie braku naruszenia wzorów wspólnotowych, o których mowa w art. 81 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002.
- 4) Norma jurysdykcyjna wyrażona w art. 5 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001 nie znajduje zastosowania w odniesieniu do wniosków o stwierdzenie nadużycia pozycji dominującej i o stwierdzenie nieuczciwej konkurencji, które są powiązane z powództwem o stwierdzenie braku naruszenia wzoru wspólnotowego ze względu na to, że uwzględnienie tych wniosków zakłada uwzględnienie powództwa o stwierdzenie braku naruszenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 410 z 7.11.2016.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 7 kwietnia 2017 r. w sprawie T-920/16, Vtseva/Europejski Trybunał Praw Człowieka, wniesione w dniu 3 maja 2017 r. przez Vtseva

(Sprawa C-231/17 P)

(2017/C 293/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Vtseva (przedstawiciel: adwokat K. Mladenova)

Druga strona postępowania: Europejski Trybunał Praw Człowieka

Postanowieniem z dnia 6 lipca 2017 r. Trybunał Sprawiedliwości (ósma izba) stwierdził niedopuszczalność odwołania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 22 maja 2017 r. – Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu/College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland

(Sprawa C-293/17)

(2017/C 293/17)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State